

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra DEN ELLEFTE JUNII

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 3-7: Komedier", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 3-7: Komedier*, udg. af F. J. Billeskov Jansen , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 380. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holb03val-shoot-idm140583360647024/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 3-7: Komedier

DEN ELLEFTE JUNI

HENRICH *paa Knæe*. Ach! Hr. Procurator, gjør jer beste! Mister min Fetter sit Liv, saa doer jeg og af Sorg.
Henrich visker til Knud.

KNUD. Som jeg siger Monsieur Niels Christensen, forlad jer paa mig, som en ærlig Mand. Jeg kand ikke bie her længere, thi jeg har Sager at agere for 4re got Folk, som skal henges foruden jer Fetter. Adieu.

SCEN. 8.

Studenstrup. Henrich.

STUDENSTRUP. Hvad Forhaabning gav han, da han gik bort?

HENRICH. Den samme, som han gav Monfrere, thi han soer for mig, at han ey kunde bringe det videre.

STUDENSTRUP. Ach væel ach væel men skulde man ikke kunde practicere sig bort?

HENRICH. Jeg har sagt Fetter, at det er u-mueligt. En Ting vil jeg forsøge, om det kand gaee an, nemlig om det er mueligt at stille Svoger Jacob tilfreds med Penge.

STUDENSTRUP. Ach, hierte Fetter! forsøg derpaa.

HENRICH. Tov du kuns her saalænge, imedens jeg gaær ind at tale med ham.

SCEN. 9.

Studenstrup. Henrich. Jacob. Vægtene.

STUDENSTRUP *alleene*. Ach, Niels Christensen! du er mig en ærlig Fetter, jeg vilde heller miste alle mine Sødskende, end dig alleene. Du har beviist mig saadanne Velgierninger, saa jeg er skyldig at lade mit Liv for dig igien. Kommer jeg vel med Æren til mit Hiem igien, saa skal jeg min Troe hvert Aar skikke dig en stor Ost, og tvende Skinker, ja jeg skal betroee dig at fordre mine Rentepenge ind nestkommende 11te Junii; thi jeg vil min Livs Tid ikke komme til Kiøbenhavn meere selv.
De klamres inden for.

ACTUS V, SCENÆ 8-9.

Ney, hør engang, hvor den hierte Mand klamres for min skyld; hvo veed, om Jacob tør ikke bevæges at lade sig forsone med Penge.

De kives igien.

Ney, hør engang, nu ere de haart sammen; ach jeg er saa bange, at han kommer i Ulykke for min skyld.

De kives igien.

Nu ere de vist nok i Haar sammen; jeg troer, han lader for sit Liv, førend han gir sig tabt. Nu stilles det noget igien, det tør blive got.

De kives stærkt igien.

Nu skeer det vist en Ulykke; hør engang, hvor Jacob hujer. Nu blir det stille igien, de taler gandske sagte; ach gid han kunde bevæges! See der kommer han tilbage.

Henrich tører Sveden af sig.

STUDENSTRUP. Ach hiart Fetter, er der nogen Redning for mig?

HENRICH. Ach, lad mig puste lidt korn.

STUDENSTRUP. Vil Monfrere ikke have et Glas Brændeviin at forsætte den Iver med? her staaer noget paa Bordet.

HENRICH. Ja lad mig faae et Glas. Ach det hialp mig meget til rette igien; Brændeviin er dog en ypperlig Ting, naar det blir brugt til Maade. Hør Monfrere, du kan reddes med 500 Rixdaler.

STUDENSTRUP. Jeg har ikke meere end 200 i min heele Eje; ach, ach, 500 Rixdaler, det er jo alt for haart.

HENRICH. Ja jeg havde Arbeid nok, førend jeg kunde bringe det dertil.

STUDENSTRUP. Hiart Monfrere, siig ham, at 200 Rixdaler er alt, hvad jeg kand bringe til veje.

HENRICH. Ej, ej, Fetter, jeg tør, min Troe, ikke tale derom for ham; han vilde spytte mig i mit Ansigt, om jeg gjorde saadant Tilbud.

STUDENSTRUP. Kom an, jeg skal give ham 300 Rixdaler, men saa har a ikke en Skilling til Reisepenge.